

Welcome to the Church of Joy

By Elder Patrick Kearon
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Tervetuloa kirkkoon, joka on täynnä iloa

Vanhin Patrick Kearon
kahdentoista apostolin koorumista

October 2024 general conference

Because of the redeeming life and mission of our Saviour, Jesus Christ, we can—and should—be the most joyful people on earth!

I was baptised into The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints on Christmas Eve of 1987, nearly 37 years ago. That was a truly wonderful day in my life and in my eternal journey, and I'm profoundly grateful for the friends who prepared the way and brought me to the waters of that new birth.

Whether your baptism was yesterday or years ago, whether you meet in a large multiward Church building or under a thatched canopy, whether you receive the sacrament in remembrance of the Saviour in Thai or Swahili, I would like to say to you, welcome to the church of joy! Welcome to the church of joy!

The Church of Joy

Because of the loving plan of our Heavenly Father for each of His children, and because of the redeeming life and mission of our Saviour, Jesus Christ, we can—and should—be the most joyful people on earth! Even as the storms of life in an often-troubled world pound upon us, we can cultivate a growing and abiding sense of joy and inner peace because of our hope in Christ and our understanding of our own place in the beautiful plan of happiness.

The Lord's senior Apostle, President Russell M. Nelson, has spoken of the joy that comes from a life centered on Jesus Christ in nearly every address he has given since becoming the Presi-

Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen lunastavan elämän ja tehtävän vuoksi me voimme – ja meidän pitäisi – olla iloisin kansa maan päällä!

Minut kastettiin Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkkoon vuoden 1987 jouluaattona, miltei 37 vuotta sitten. Se oli todella suurenmoinen päivä elämässäni ja iankaikkisella matkallani, ja olen syvästi kiitollinen ystäväistä, jotka valmistivat tietä ja toivat minut tämän uuden syntymän vesien äärelle.

Tapahtuipa teidän kasteenne eilen tai vuosia sitten, kokoonnuttepa isossa usean seurakunnan yhteisessä kirkkorakennuksessa tai olkikattoisen katoksen alla, otattepa sakramentin vastaan Vapahtajan muistoksi thain tai suahilin kielellä, haluan sanoa teille: Tervetuloa kirkkoon, joka on täynnä iloa! Tervetuloa kirkkoon, joka on täynnä iloa!

Kirkko, joka on täynnä iloa

Taivaallisen Isämme jokaista lastaan varten laatiman rakastavan suunnitelman ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen lunastavan elämän ja tehtävän vuoksi me voimme – ja meidän pitäisi – olla iloisin kansa maan päällä! Silloinkin kun elämän myrskyt usein levottomassa maailmassa riepottelevat meitä, me voimme vaalia kasvavaa ja kestäväää ilon ja sisäisen rauhan tunnetta, koska meillä on toivo Kristuksessa ja ymmärrämme oman paikkamme kauniissa onnensuunnitelmassa.

Herran virkaiältään vanhin apostoli, presidentti Russell M. Nelson, on puhunut ilosta, joka tulee Jeesukseen Kristukseen keskittyvästä elämästä, lähes jokaisessa puheessa, jonka hän

dent of the Church. He summed it up so concisely: “Joy comes from and because of Him. ... For Latter-day Saints, Jesus Christ is joy!”

We are members of the Church of Jesus Christ. We are members of the church of joy! And nowhere should our joy as a people be more apparent than when we gather together each Sabbath in our sacrament meetings to worship the source of all joy! Here we assemble with our ward and branch families to celebrate the sacrament of the Lord’s Supper, our deliverance from sin and death, and the Saviour’s powerful grace! Here we come to experience the joy, refuge, forgiveness, thanksgiving, and belonging found through Jesus Christ!

Is this spirit of collective rejoicing in Christ what you find? Is this what you bring? Maybe you think this doesn’t have much to do with you, or perhaps you are simply used to how things have always been done. But we can all contribute, no matter our age or our calling, to making our sacrament meetings the joy-filled, Christ-focused, welcoming hour they can be, alive with a spirit of joyful reverence.

Joyful Reverence

Joyfulreverence? “Is that a thing?” you may ask. Well, yes, it is! We deeply love, honour, and respect our God, and our reverence flows from a soul that rejoices in Christ’s abundant love, mercy, and salvation! This joyful reverence to the Lord should characterise our sacred sacrament meetings.

However, for many, reverence only means this: folding our arms tightly around our chests, bowing our heads, closing our eyes, and holding still—indefinitely! This might be a helpful way to teach energetic young children, but as we grow and learn, let us see that reverence is so much more than this. Is that how we would be if the Saviour were with us? No, for “in [His] presence is fulness of joy”!

Well, for many of us this transformation in sacrament services will take practice.

Attending versus Worshipping

on pitänyt sen jälkeen kun hänestä tuli kirkon presidentti. Hän on tiivistänyt sen ytimekkäästi: ”Ilo tulee Hänestä ja Hänen ansiostaan. – – Myöhempien aikojen pyhille Jeesus Kristus on ilo!”

Me olemme Jeesuksen Kristuksen kirkon jäseniä. Olemme jäseniä kirkossa, joka on täynnä iloa! Eikä meidän ilomme kansana pitäisi olla missään ilmeisempää kuin silloin, kun kokoonnumme joka lepopäivä yhteen sakramenttikokouksiimme palvelemaan kaiken ilon lähdeksi! Täällä me kokoonnumme seurakuntaperheidemme kanssa juhlistamaan Herran ehtoollisen sakramenttia, vapautumistamme synnistä ja kuolemasta sekä Vapahtajan voimallista armoa! Tänne me tulemme kokemaan Jeesuksen Kristuksen antamaa iloa, turvaa, anteeksiantoa, kiitollisuutta ja yhteenkuuluvuutta!

Onko tämä Kristuksessa yhdessä riemuitsemisen henki sellaista, mitä te löydätte? Onko tämä sitä, mitä te itse tuotte mukanne? Ehkä ajattelette, ettei tällä ole paljoakaan tekemistä teidän kanssanne, tai ehkä olette yksinkertaisesti tottuneet siihen, miten asiat on aina tehty. Mutta iästämme tai tehtävästämme riippumatta me kaikki voimme vaikuttaa siihen, että sakramenttikokouksistamme tulee sellaisia ilon täyteisiä, Kristukseen keskittyviä, lämminhenkisiä hetkiä, jollaisia ne voivat olla, iloisen kunnioituksen hengen elävöittämiä.

Iloinen kunnioitus

Iloinenkunnioitus? ”Onko sellaista?” saatatte kysyä. No, kyllä on! Me rakastamme, arvostamme ja kunnioitamme syvästi Jumalaamme, ja kunnioituksemme kumpuaa sielusta, joka riemuitsee Kristuksen runsaasta rakkaudesta, armosta ja pelastuksesta! Tämän Herran iloisen kunnioittamisen pitäisi olla ominaista pyhille sakramenttikokouksillemme.

Monille kunnioitus tarkoittaa kuitenkin vain tätä: käsivarret tai kädet laitetaan tiukasti ristiin, pää painetaan, silmät suljetaan ja pysytään paikallaan – loputtomiin! Tämä saattaa olla hyödyllinen tapa opettaa toimeliaita pieniä lapsia, mutta kun kasvamme ja opimme, huomatkamme, että kunnioitus on paljon muutakin. Sellaisiako me olisimme, jos Vapahtaja olisi kanssamme? Ei, sillä ”[Hänen lähellään] on ehtymätön ilo”.

No, monille meistä tämä muutos sakramenttipalveluksessa vaatii harjoitusta.

Osallistuminen vai jumalanpalvelus

We do not gather on the Sabbath simply to attend sacrament meeting and check it off the list. We come together to worship. There is a significant difference between the two. To attend means to be present at. But to worship is to intentionally praise and adore our God in a way that transforms us!

On the Stand and in the Congregation

If we are gathering in remembrance of the Saviour and the redemption He has made possible, our faces should reflect our joy and gratitude! Elder F. Enzio Busche once told the story of when he was a branch president and a young boy in the congregation looked at him on the stand and asked loudly, “What is the man with that mean face doing up there?” Those who sit on the stand—speakers, leaders, choirs—and those who gather in the congregation communicate to each other this “welcome to the church of joy” through the expressions they wear on their faces!

Hymn Singing

As we sing, are we joining together to praise our God and King no matter the quality of our voices, or are we just mumbling or not singing at all? Scripture records that “the song of the righteous is a prayer unto [God]” in which His soul delights. So let’s sing! And praise Him!

Talks and Testimonies

We center our talks and testimonies on Heavenly Father and Jesus Christ and the fruits of humbly living Their gospel, fruits that are “sweet above all that is sweet.” Then we truly “feast ... even until [we] are filled, that [we] hunger not, neither ... thirst,” and our burdens become lighter through the joy of the Son.

The Sacrament

The glorious focal point of our services is the blessing and receiving of the sacrament itself, the bread and the water representing the atoning gift of our Lord and the whole purpose of our gathering. This is “a sacred time of spiritual re-

Me emme kokoonnu lepopäivänä vain sitä varten, että osallistumme sakramenttikokoukseen ja kuittaamme sen suoritetuksi. Me kokoonnumme yhteen palvelemaan Jumalaa. Näiden kahden välillä on merkittävä ero. Osallistuminen tarkoittaa sitä, että on läsnä. Mutta Jumalan palveleminen on sitä, että tietoisesti ylistämme ja kunnioitamme Jumalaamme tavalla, joka muuttaa meidät!

Korokkeella ja kuulijakunnan keskellä

Jos kokoonnumme Vapahtajan ja Hänen mahdollistamansa lunastuksen muistoksi, meidän kasvojemme tulisi kuvastaa iloamme ja kiittolisuuttamme! Vanhin F. Enzio Busche kertoi kerran siitä, kun hän oli seurakunnanjohtaja ja eräs pieni poika kuulijakunnan keskellä katsoi häntä korokkeella ja kysyi kovalla äänellä: ”Mitä tuo mies, jolla on ilkeät kasvot, tekee tuolla edessä?” Ne, jotka istuvat korokkeella – puhujat, johtohenkilöt, kuoro – ja ne, jotka kokoontuvat kuulijakuntaan, toivottavat kasvojensa ilmeillä toisilleen ”tervetuloa kirkkoon, joka on täynnä iloa”!

Laulujen laulaminen

Kun laulamme, ylistämme me yhdessä Jumalaamme ja Kuningastamme riippumatta äänemme laadusta vai mumisemmeko me vain vai olemmeko kokonaan laulamatta? Pyhissä kirjoituksissa sanotaan, että vanhurskaiden laulu on Jumalalle rukous, johon Hänen sielunsa on mieltynyt. Joten lauletaan! Ja ylistetään Häntä!

Puheet ja todistukset

Me keskitämme puheemme ja todistuksemme taivaalliseen Isään ja Jeesukseen Kristukseen sekä Heidän evankeliuminsa mukaan nöyrästi elämisen hedelmiin – hedelmiin, jotka ovat ”makeampia kuin kaikki, mikä on makeaa”. Silloin me todella saamme kestitä itseämme kylliksemme, niin ettei meidän ole nälkä eikä jano, ja meidän kuormistamme tulee keveitä ilon tähden Hänen Pojastaan.

Sakramentti

Jumalanpalveluksemme loistavana keskipisteenä on itse sakramentin siunaaminen ja saaminen, leivän ja veden, jotka kuvaavat Herramme sovituslahjaa ja kokoontumisemme koko tarkoitusta. Tämä on ”pyhää hengellisen uudistumisen

newal”when we witness anew that we are willing to take upon us the name of Jesus Christ and make again the covenant to always remember the Saviour and keep His commandments.

In some seasons of life, we may approach the sacrament with heavy hearts and overwhelming loads. At other times, we come free and unburdened from cares and troubles. As we listen intently to the blessing of the bread and water and partake of those sacred tokens, we may feel to reflect on the sacrifice of the Saviour, His agonies in Gethsemane, His anguish on the cross, and the sorrows and pains He endured on our behalf. That will be what relieves our souls as we connect our suffering to His. At other times, we will feel to wonder with grateful awe at the “exquisite and sweet” joy of what Jesus’s magnificent gift has made possible in our lives and in our eternities! We will rejoice for what is yet to come—our cherished reunion with our beloved Father and risen Saviour.

We may have been conditioned to suppose that the purpose of the sacrament is to sit in the pew thinking only about all the ways we messed up during the week before. But let’s turn that practice on its head. In the stillness, we can ponder the many ways we have seen the Lord relentlessly pursue us with His wonderful love that week! We can reflect on what it means to “discover the joy of daily repentance.” We can give thanks for the times the Saviour entered into our struggles and our triumphs and the occasions when we felt His grace, forgiveness, and power giving us strength to overcome our hardships and bear our burdens with patience and even good cheer.

Yes, we ponder the sufferings and injustices inflicted upon our Redeemer for our sin, and that does cause sober reflection. But we sometimes get stuck there—in the garden, at the cross, inside the tomb. We fail to move upward to the joy of the tomb bursting open, the defeat of death, and Christ’s victory over all that might prevent us from gaining peace and returning to our heavenly home. Whether we shed tears of sorrow or tears of gratitude during the sacrament, let it be in awesome wonder at the good news of the Father’s gift of His Son!

aikaa”, kun todistamme uudelleen, että olemme halukkaita ottamaan päällemme Jeesuksen Kristuksen nimen, ja solmimme jälleen liiton muistaa Vapahtajan aina ja pitää Hänen käskynsä.

Joissakin vaiheissa elämää saatamme lähestyä sakramenttia raskain sydämin ja lannistavin taidoin. Toisinaan taas tulemme huolten ja vaikeuksien taakoista vapaina. Kun kuuntelemme tarkoin leivän ja veden siunaamistaja nautimme nuo pyhät tunnusmerkit, saatamme haluta ajatella Vapahtajan uhria, Hänen tuskiaan Getsemanessa, Hänen ahdistustaan ristillä sekä niitä murheita ja tuskia, joita Hän kesti meidän puolestamme. Juuri se tuo lievitystä sieluumme, kun yhdistämme oman kärsimyksemme Hänen kärsimykseensä. Toisinaan taas haluamme kiitollisella kunnioituksella ihmetellä sitä ”suurta ja ihanaa” iloa, jonka Jeesuksen loisteliäs lahja on tehnyt mahdolliseksi elämässämme ja iankaikkisuuksissamme! Riemuitsemme siitä, mikä vielä on edessäpäin – siitä, että tapaamme jälleen rakkaan Isämme ja ylösnousseen Vapahtajamme.

Olemme ehkä tottuneet ajattelemaan, että sakramentin tarkoituksena on istua penkissä miettimässä vain kaikkia niitä tapoja, joilla olemme epäonnistuneet edellisellä viikolla. Mutta käännetäänpä tämä käytäntö päällemme. Hiljaisuudessa voimme pohtia niitä monia tapoja, joilla olemme menneellä viikolla nähneet Herran hellittämättä tavoittelevan meitä ihmeellisellä rakkaudellaan! Voimme pohtia, mitä tarkoittaa tämä: ”Löytäkää päivittäisen parannuksenteon ilo.” Voimme kiittää niistä hetkistä, jolloin Vapahtaja on ollut mukana vaikeuksissamme ja onnistumisissamme, ja tilanteista, jolloin olemme tunteneet Hänen armoaan, anteeksiantoaan ja voimaansa, jotka antavat meille lujuuutta voittaa vaikeutemme ja kantaa kuormamme kärsivällisesti ja jopa iloiten.

Kyllä, me pohdimme kärsimyksiä ja epäoikeudenmukaisuuksia, joita Lunastajamme kärsi meidän syntiemme vuoksi, ja se saa aikaan vakavaa pohdintaa. Mutta joskus jäämme jumiin sinne – puutarhaan, ristin juurelle, haudan sisälle. Emme siirry ylöspäin kohti iloa siitä, että hauta on avautunut, kuolema on kukistettu ja Kristus on voittanut kaiken, mikä saattaa estää meitä tunteesta rauhaa ja palaamasta taivaalliseen kotiimme. Vuodatimmepa sakramentin aikana surun tai kiitollisuuden kyyneliä, tehkäämme niin tuntien kunnioittavaa ihmetystä hyvästä uutisesta, että Isä on antanut lahjana Poikansa!

Parents with Children Who Are Young or Have Special Needs

Now, for parents of children who are young or have special needs, there is often no such thing as a time of stillness and quiet reflection during the sacrament. But in small moments throughout the week, you can teach by example the love, gratitude, and joy you feel for and from the Saviour as you constantly care for His little lambs. No effort in this pursuit is wasted. God is so aware of you.

Family, Ward, and Branch Councils

Likewise at home, we can begin to enhance our hopes and expectations for our time at church. In family councils, we can discuss how each individual can contribute in meaningful ways to welcoming all to the church of joy! We can plan and expect to have a joyful experience at church.

Ward and branch councils can envision and create a culture of joyful reverence for our sacrament hour, identifying practical steps and visual cues to help.

Joy

Joy looks different for different people. For some, it may be exuberant greetings at the door. For others, it might be quietly helping people feel comfortable by smiling and sitting next to them with a kind and open heart. For those who feel left out or on the margins, the warmth of this welcome will be crucial. Ultimately, we can ask ourselves how the Saviour would want our sacrament hour to be. How would He want each one of His children to be welcomed, cared for, nourished, and loved? How would He want us to feel when we come to be renewed through remembering and worshipping Him?

Conclusion

At the start of my journey of faith, joy in Jesus Christ was my first great discovery, and it changed my world. If you have yet to discover this joy, embark on its quest. This is an invitation to receive the Saviour's gift of peace, light, and

Vanhemmat, joilla on pieniä lapsia tai erityistarpeisia lapsia

Pienten tai erityistarpeita omaavien lasten vanhemmille ei useinkaan ole olemassa sellaista kuin levollisuuden ja hiljaisen mietiskelyn hetki sakramentin aikana. Mutta pieninä hetkinä viikon varrella voitte opettaa esimerkillänne rakkautta, kiitollisuutta ja iloa, jota tunnette Vapahtajaa kohtaan ja Hänen ansiostaan, kun huolehditte jatkuvasti Hänen pienistä karitsoistaan. Tässä pyrkimyksessä mikään vaivannäkö ei mene hukkaan. Jumala on hyvin tietoinen teistä.

Perhe- ja seurakuntaneuvostot

Samalla tavoin kotona me voimme alkaa kasvattaa toiveitamme ja odotuksiamme kirkossa viettämämme ajan suhteen. Perheneuvostoissa voimme keskustella siitä, kuinka jokainen voi merkityksellisin tavoin omalta osaltaan edistää sitä, että kaikki toivotetaan tervetulleiksi kirkkoon, joka on täynnä iloa! Voimme suunnitella ja odottaa saavamme iloisen kokemuksen kirkossa.

Seurakuntaneuvosto voi saada näkemyksen ja sen mukaisesti luoda iloisen kunnioituksen kulttuuria sakramenttikokoushetkiimme määrittäen avuksi käytännön askelia ja visuaalisia vihjeitä.

Ilo

Ilo on erilaista eri ihmisille. Joillekin se voi olla riemukas tervehdys ovella. Toisille se voi olla sitä, että hiljaa autetaan ihmisiä tuntemaan olonsa mukavaksi hymyilemällä ja istumalla heidän viereensä ystävällisesti ja avoimin sydämin. Niille, jotka tuntevat jääneensä ulkopuolelle tai syrjään, tämän tervetuloitotuksen lämpö on ratkaisevan tärkeää. Viime kädessä voimme kysyä itseltämme, millainen Vapahtaja haluaisi sakramenttikokoushetkemme olevan. Kuinka Hän haluaisi, että jokainen Hänen lapsistaan toivotetaan tervetulleeksi, hänestä huolehditaan, häntä ravitaan ja rakastetaan? Miltä Hän haluaisi meistä tuntuvan, kun tulemme uudistumaan muistamalla Häntä ja palvelemalla Häntä?

Lopuksi

Uskon matkani alussa ilo Jeesuksessa Kristuksessa oli ensimmäinen suuri löytöni, ja se muutti maailmani. Jos ette ole vielä löytäneet tätä iloa, alkakaa tavoitella sitä. Tämä on kutsu ottaa vastaan Vapahtajan antama rauhan, valon ja ilon

joy—to revel in it, to wonder at it, and to rejoice in it every Sabbath.

Ammon in the Book of Mormon expresses the feelings of my heart when he says:

“Now have we not reason to rejoice? Yea, I say unto you, there never were [a people] that had so great reason to rejoice as we, since the world began; yea, and my joy is carried away, even unto boasting in my God; for he has all power, all wisdom, and all understanding; he comprehendeth all things, and he is a merciful Being, even unto salvation, to those who will repent and believe on his name.

“Now if this is boasting, even so will I boast; for this is my life and my light, ... my joy, and my great thanksgiving.”

Welcome to the church of joy! In the name of Jesus Christ, amen.

lahja – nauttia siitä, ihmetellä sitä ja riemuita siitä jokaisena lepopäivänä.

Mormonin kirjan Ammon ilmaisee sydämeni tunteet, kun hän sanoo:

”Nyt, eikö meillä ole syytä riemuita? On, minä sanon teille, ettei maailman alusta asti koskaan ole ollut ihmisiä, joilla olisi ollut niin suuri syy riemuita kuin meillä; niin, ja iloni innostaa minua jopa kerskumaan Jumalastani, sillä hänellä on kaikki valta, kaikki viisaus ja kaikki ymmärrys; hän käsittää kaiken, ja hän on armollinen Olento, jopa niin, että pelastaa ne, jotka tekevät parannuksen ja uskovat hänen nimeensä.

Nyt, jos tämä on kerskumista, niin minä tahdonkin kerskua, sillä tämä on minun elämäni ja valoni, – – iloni ja suuri kiitokseni.”

Tervetuloa kirkkoon, joka on täynnä iloa! Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen.